

ПРОТОКОЛ

№ 71

гр. Бургас, 29.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Петя Ив. Петрова Дакова
Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора К. Ил. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Пламен Анг. Синков Наказателно дело за възобновяване № 20242000600068 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

Съдебното заседание започва в 10.50 часа, поради разглеждане на НДВ № 66/2024 г. в същата зала.

Осъденият искател Х. Ж. Ж., се явява лично, конвоиран от органите на РД „Охрана“-Бургас.

Явява се упълномощеният защитник адв. Г. К..

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор С..

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуални пречки за разглеждане на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Страните поотделно заявиха, че няма да правят отводи на състава на съда, прокурора и секретаря.

Пристъпва към изслушване на съдебни прения.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам изцяло

депозираното искане за възобновяване на наказателното дело. Изключително подробно съм аргументирала искането си, защо считам така наложеното на осъдения Ж. наказание за явно несправедливо, като основните аргументи се свеждат до това, че установената фактическа и правна обстановка от първата и втора инстанция навежда на безспорния извод за наличието на изключителни смекчаващи вината обстоятелства, които да мотивират приложението на разпоредбата на чл. 55 НК и налагане на наказание под изискуемия законов минимум за извършеното от него деяние. Аргументирала съм защо считам, че едно наказание в размер от 6 до 10 месеца лишаване от свобода би изпълнило в максимална степен целите на превенцията и би било в синхрон с разпоредбата на чл. 36 НК.

Считам, че с оглед изложеното от мен досежно времеви период на продължилото и водено разследване, както и константната практика на ЕС по този въпрос, също само по себе си може да служи и е следвало да послужи като основание за приложението на чл. 55 НК.

Поддържам изцяло всички аргументи и моля да възобновите наказателното дело, да измените решението в частта касаеща размера на наложеното на осъдения Ж. наказание, като приложите разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 НК и намалите размера на така наложеното му наказание в искания от нас размер, както и да не се налага наказанието глоба или същото да бъде определено при условията на чл. 55 НК.

Моля за Вашето решение в този смисъл като съобразите всички налични по делото доказателства касаещи личността на осъдения. Поддържам в цялост искането.

Съдът предоставя възможност на осъдения искател Х. Ж. да упражни правото си на лична защита.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ОСЪДЕНИЯ: Мисля, че излеждавам присъда за деяние, което не съм извършил, всъщност да предлагам кола за продажба регистрирана в България, не мисля че е незаконно.

Присъединявам се към казаното от моя защитник.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, намирам, че при определяне на наказанието Районен съд-Бургас се е съобразил с преценката за сравнително високата лична степен на обществена опасност на дееца предвид предходно осъждане извън това, като разглежданото деяние е

извършено в изпитателния срок на това предходно осъждане. Напълно съобразена е и степента на обществена опасност на самото деяние с оглед на конкретните характеристики на извършването му. Наказанието е определено на предвидения от закона минимум. Не се навеждат, а и не са налице обстоятелства, които да обосновават приложение на [чл. 55 НК](#). Липсват изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Това наказание по вид и размер е в унисон с целите за поправяне и превъзпитание на осъдения, както и с тези за предупредително и възпитателно въздействие върху обществото.

Изчерпателно изброявайки и коментирайки всички налични спрямо осъдения Ж. смекчаващи отговорността обстоятелства, двете съдебни инстанции правилно са приели, че същите не са многобройни по смисъла на [чл. 55 НК](#) и съобразно константната съдебна практика по неговото прилагане, нито някое от тях е изключително по своя характер, поради което те не обуславят в случая налагане на наказание съгласно изискванията на [чл. 55, ал. 1, т. 1 НК](#). Извършеното от Ж. престъпление не изисква налагане на наказание, което да е по-ниско от три години за престъплението по [чл. 215, ал. 2, т. 1 НК](#), какъвто размер би се постигнал в хипотезата на определяне на санкцията при условията на [чл. 55, ал. 1, т. 1 НК](#). Подобно наказание ще бъде несъразмерно леко, несъответно на индивидуализиращите вината обстоятелства, неефективно за постигане целите на санкцията по [чл. 36 НК](#) и поради това ще се окаже несправедливо, а налагането му ще бъде израз на необоснована снизходителност към осъдения Ж..

Отчитайки всички по-горе изложени факти значими за наказанието и съблюдавайки целите на специалната и генералната превенция, инстанционните съдилища правилно са преценили, че на осъдения Ж. за разгледаното престъпление следва да се определи наказание лишаване от свобода при баланс на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства в размер, който е към минимума предвиден в приложимата материалноправна норма на [чл. 215 ал. 2, т. 1 НК](#). Определеното наказание от три години и шест месеца лишаване от свобода съответства на степента на обществената опасност на осъдения Ж., както и на наличните отегчаващи и смекчаващи вината му обстоятелства. Същото се отнася и по отношение на наложената глоба в размер на 6000 лева.

Въззивният съд в мотивите на решението си е взел под внимание продължителността на разследването като е приел, че това не се дължи на бездействие както на разследващите органи, така и на прокуратурата и съда,

тъй като делото се отличава с фактическа и правна сложност, като в подробност е обсъдил всички действия по разследването, които са били необходими за доказване на престъплението, а те са множество такива, включая и съдебни поръчки до различни страни, експертизи и прочие.

Правилно е решението на първоинстанционния съд, потвърдено и от въззивния, че определеното наказание лишаване от свобода за срок от три години и шест месеца следва да се изтърпи ефективно, тъй като институтът на условното осъждане регламентиран в чл. 66, ал. 1 НК е неприложим спрямо осъдения Ж., който вече е осъждан на лишаване от свобода за престъпления от общ характер и е осъществил настоящото престъпление в изпитателния срок на предходно осъждане.

Водим от горното, намирам че следва да оставите без уважение искането на осъденото лице за възобновяване на производството, поради липса на основанията предвидени по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК.

Моля в този смисъл да се произнесете с Вашия акт.

Съдът приключва изслушване на съдебните прения и дава последна дума на осъдения искател Ж..

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ: Искам да ми се намали наказанието.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок, което ще бъде публикувано по съответния ред.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.05 часа.

Председател: _____

Секретар: _____